

“నామీద నీకస్సులు ప్రేమలేదు” అన్నాడు బుంగమూతి పెట్టి అరవింద్.

“అదేంటి ఒకేసారి అంత అభాండం వేస్తున్నావు?”

నవ్వుతూ చూసింది అర్చన.

“కాకపోతే ఏంటి? నేనెంత దగ్గరగా వస్తే నువ్వంత దూరంగా జరుగుతున్నావు. అంటే నువ్వు నన్నింకా పరాయివాడిగా చూస్తున్నట్టేకదా! నీ జం గా నామీద ప్రేమింటే అలా దూరం చేస్తావా?”

అరవింద్ స్వరంలో నిష్కారం స్పష్టంగా ధ్వనించింది.

“దగ్గరగా జరిగితే నువ్వేం చేస్తావో నాకు తెలుసు. అప్పుడే రెండుసార్లు అనుభవమయింది కదా. తటాలున రెండు చేతుల్లోకి నా ముఖాన్ని తీసుకుని ఊపిరాడకుండా నా వెదాల్చి...” అర్చన మాట పూర్తి చేయకముందే సిగ్గు నోరు నొక్కేసింది.

“ఓన్! ముద్దే సింగారమా? జస్ట్ ఓ ముద్దు నిన్నడిగితే ఎలాగూ ఇవ్వవని నేనే చనువుగా తీసుకున్నాను. కాబోయే భార్యాభర్తలం. కాస్త ఎడ్యూన్స్ అయితే తప్పా?”

“పెళ్లి తర్వాత తప్పుకానివెన్నో పెళ్లికి ముందు చేస్తే తప్పు కాదా మరి!”

“ఇది తప్పు అని చెప్పిన వాళ్లందరూ ఆ తప్పు చేయబట్టేకదా అది తప్పు అని చెప్పగలిగారు? తప్పులెన్నువారు తమ తప్పులెరుగరు, ముద్దు పెట్టుకోగ తప్పుకాదు.”

“ఓహో వేమనగారి పద్యానికి పేరడియా?”

“పేరడి అక్కరేదు. ఆయన పద్యాలే గొప్ప పేరడిల్లాగా అనిపిస్తాయి నాకు. సమాజానికి చురకల్లా తగుల్తాయి ఆయన పద్యాలు. నిత్యసత్యాలు, అనునిత్యం మనకెదురయ్యే అక్షరలక్షలు

అమృత గుళికల్లాంటి జీవితసత్యాలు!”

“అంతటితో ఆగుతారా? నీక్కూడా కవిత్వం పొంగి పొరలిపోతోంది.”

“కవిత్వంతోపాటు నా రక్తం కూడా వేడివేడిగా పొంగి పొరుతోంది ఒంట్లో. దాన్ని

చల్లబరచి స్వాంతన చేకూర్చే నెచ్చెలి పక్కనే వుండి కూడా ఏం లాభం? నా మాటలకు స్పందిస్తేనే కదా, అందాలనందించేది!”

“అలాంటి ఆశలేం పెట్టుకోకు. ఆశించి నిరాశను మిగుల్చుకునేకన్నా ఆశించకపోవడం మేలుకదా! హాయిగా, సుఖంగా నిద్ర పడుతుంది” నవ్వింది అర్చన.

“నన్నాట పట్టిస్తున్నావన్నమాట! వలపెరుగక జీవించి నశించుటకన్నా వలచి విలపించుట మేలన్న కవి మాటను మననం చేసుకుంటూ హాయిగా విరహంతో తేలిపోమంటావు. అంతేనా?” చిరుకోపంతో అన్నాడు అరవింద్.

“ఎందుకంత నిష్ఠూరంగా మాట్లాడతావు? మనం ఇలా రహస్యంగా కలుసుకునే ఖర్చు ఏమిటి? మీ పెద్దవాళ్ళతో మన సంగతి చెప్పేయి. మా నాన్నగారితో వచ్చి మాట్లాడమను. పెద్దలు ఒప్పుకుంటే హాయిగా అనుభవం, అనుక్షణం నీ సన్నిధిలో, నీ కనుసన్నల్లో నీకత్యంత సమీపంలో వుంటాను కదా!”

“అదిగో నువ్వీలా మూతి ముడుచుకుంటే నాకేదోలా వుంటుంది. ఓకే. నీకు దగ్గరగా జరగాలి అంతేకదా. సరే... జరిగాను. ఏం చెప్పాకూడదు మరి!” అన్నది అర్చన సమీపంగా వచ్చి అరవింద్ అమాంతం ఆమెను సందిట బంధించాడు. అతని వెచ్చటి ఊపిరి ఆమె ముఖాన్ని అగ్నిజ్వాలలలా తాకింది. ఆమె ముఖాన్ని ముద్దు

లతో ముంచెత్తివేసాడు. ఆమె శరీరం మీద అతని చేతులు ఎక్కడో స్పర్శించేసరికి అర్చన అతన్ని అమాంతం వెనక్కు తోసేసింది.

ఊహించని ఆమె చర్యకు అదిరిపడి వెనక్కుపడ్డాడు అరవింద్. ఆ వెంటనే కోపంగా లేచి నిల్చున్నాడు.

“అరవింద్. సారీ! నాకేదోలా అనిపించి తోసేసా... కోపమొచ్చిందా?” జాలిగా అడిగింది అర్చన.

“రాదా మరి? నేను నీ కళ్ళకు రాక్షసుడిలా, దుర్మార్గుడిలా కనిపిస్తున్నానన్నమాట. అందుకేగా నన్ను పురుగును విదిల్చినట్టు విడిచిపెట్టావా?” కంఠంలో తీవ్రత ధ్వనించింది.

“సారీ అన్నానుగా. నేను ఎందుకో మానసికంగా అందుకు ఇష్టపడలేకపోతున్నాను. వైగా ఇప్పటికే చాలా ఆలస్యమయింది. మరొకటి అనుమానం వస్తుంది నేనెంకా ఇక్కడే వుంటే. మళ్ళీ కలుద్దాం... వెళ్ళేస్తా” అంటూ పెద్ద పెద్ద అంగలు వేస్తూ వెళ్ళిపోయింది అర్చన.

అరవింద్ కొద్దికక్షణాలు ఆమె వెళ్ళినవైపు చూస్తూ వుండిపోయాడు.

పడేది!” అన్నది చిన్నగా నవ్వుతూ నిర్మల.

“కీచులాట కాదే. గాలివాన. ఇంకా చెప్పాలంటే చిన్ననాటి తుఫాను. అరవింద్ నాతో మరి చనువుగా ప్రవర్తించబోయాడు. నేను వారించాను. అతను కోపగించాడు. అతనలా నావైపు కోపంగా చూస్తుంటే నేను భరించలేకపోయాను.”

“చనువుగా అంటే... బాగా దగ్గరగా కూర్చున్నాడా? నిన్ను ముద్దు పెట్టుకున్నాడా? అసలే నీకు ఇటువంటివి నచ్చవుకదా?” నవ్వింది నిర్మల.

“ముద్దు పెట్టుకోవటంతో సరిపెడితే బావుణ్ణి. ఇంకా ముందుకు పోవడానికి ప్రయత్నించాడు. అందుకే అతన్ని నెట్టివేసాను బలంగా. దానితో అబ్బాయిగారికి బాగా కోపమొచ్చింది. ఏమే నేను చేసిన పని తప్పుంటావా?” అర్చన జాలిగా అడిగింది.

“తప్పున్నవాళ్ళ చెంప చెళ్ళుమనిపించాలి. పెళ్ళికి ముందే ఇలాంటి పిచ్చివేషాలు వేస్తే నేనైతే అతని ముఖం కూడా మళ్ళీ చూడను. నువ్వేమిటి ఇంకా జాలి పడుతున్నావతనిమీద. నిజమైన ప్రేమ తుచ్చమైన కామాన్ని కోరదు. ఇప్పటికైనా అర్థమైందా అతనికి నీమీదున్నది ప్రేమ కాదు, కోరిక.”

“నిమ్మీ అలా అనెయ్యకే...”

“ఇంకా చాలా మంచి మాటలు వాడుతున్నాను. అతనికి చాలా మంచి విశేషణాలు వాడవచ్చు. అతనితో పెళ్ళి ప్రస్తావన తెమ్మని చెప్పానుకదా. ఏమన్నాడు?”

“పెళ్ళి విషయం అడిగితే దాటవేస్తున్నాడు. పెద్దవాళ్ళతో మాట్లాడమన్నాను. ఆ మాటకు బదులివ్వకుండా నామీద దాడి చేయబోయాడు. అతన్ని నేనెంతగా ప్రేమించానో నీకు తెలుసు. అందుకే అతను చిన్నబుచ్చుకుంటే భరించలేకపోతున్నాను.”

“అదేనే ఆడపిల్లల వీకెనెస్. దాన్ని సొమ్ము చేసుకోవాలని చూస్తాడు మగాడు.

అతను అవకాశవాది. నువ్వు కావాలి. నీ ముఖం కావాలిగాని పెళ్ళి మాటెత్తితే ఉలకడు పలకడు. దీన్నిబట్టి అర్థం కావడంలేదా నీకు? అతను పెళ్ళికోసం కాదు నిన్ను ప్రేమించింది...”

“మరి...?” అదురుబాటుతో చూసింది అర్చన.

“నిన్ను వల్ల వేసుకుని నీతో సరదాలు తీర్చుకుని ఆనక ముఖం చాటిస్తాడు. అందుకే నిన్ను ప్రేమించినట్టు నటిస్తున్నాడు.”

“నో... నువ్వు చెప్పేది నిజం కాదు. అరవింద్ అలాంటి మోసగాడు కాదు” అర్చన ఆవేశంగా అంది.

“అల్లరేట్. అతను ఎలాంటివాడో చిన్న ప్రయోగం చేద్దాం. సరేనా?” నిర్మల అనునయంగా అన్నది.

“ఏమిటది?” నిస్సహాయంగా చూసింది అర్చన.

నిర్మలకు జాలేసింది.

“మన సుహాసిని, నర్మద,

మాధురి, నువ్వు దూరంగా వుండి

చూస్తుండండి. మీరు రోజూ కలుసుకునే పబ్లిక్ గార్డెన్స్ లోనే నేను అరవింద్ ని కలిసి మాట్లాడతాను. క్రోటన్ వెనుక దాగి వుండి వినండి. ఏం జరుగుతుందో చూద్దాం” అన్నది.

అర్చన అయిష్టంగానే తలూపింది.

★★★

“అర్చన కోసం ఎదురు చూస్తున్నట్టున్నారే!” అన్నది నిర్మల.

సాన్నిహిత్యం తగ్గకూడదు!

సెక్స్ ఆరోగ్యానికి కూడా మంచిదని ఓ వక్క పెళ్ళాలజీవ్లులు చెబుతూంటే, మరో వక్క దంపతుల మధ్య దూరం పెరిగి పోతుందని సర్వేలు చెబుతున్నాయి. భార్యభర్తల మధ్య శృంగారపరమైన సాన్నిహిత్యం తగ్గడానికి కారణం లేమిటో ఆ సర్వేలో కొన్నింటిని వివరించింది.

- ★ కెరీర్ మీద, డబ్బు సహాయం మీద 'ఇంట్రెస్ట్' పెరగడం వల్ల, ఎక్కువ సమయాన్ని పురుషులు కెరీర్ మీదే కేంద్రీకరిస్తున్నారు.
- ★ చిన్న చిన్న కలహాలు 'బెడ్ రూమ్' లో సర్దుకుపోరా నంతగా తయారవ్వడం.
- ★ ఉమ్మడి కుటుంబాల వల్ల ప్రయివన్ లెకపోవడం వల్ల.
- ★ దంపతుల మధ్య 'ఇగో ప్రాబ్లమ్స్' తలెత్తడం వల్ల.
- ★ సెక్స్ కేవలం వెళ్ళయిన కొత్తలోనే అని పేలవ్వడం వల్ల.

- ★ పిల్లలు పెద్దవుతున్నారు. ఇప్పుడేం సరసం అని ఆలోచించడం వల్ల.
- ★ సెక్స్ ఆయుష్షుకు, ఆరోగ్యానికి మంచిదని తెలుసుకోకపోవడం వల్ల.
- ★ ఇవికాక, యింకా బోల్డు సమస్యలు, కారణాల వల్ల దంపతుల మధ్య శృంగార సాన్నిహిత్యం తగ్గిపోతుందని ఆ సర్వే వెప్పింది!

-విరాజీ

★★★

“ఏమిటి అలా మూడిగా వున్నావు? ఏమయింది నీకు?” అడిగింది నిర్మల.
 “ఏంలేదే, అయినా ఎలా వున్నాను?” మాట మార్చబోయింది అర్చన.
 “ఏయ్! నీ సంగతి నాకు తెలియదా? అరవింద్ తో ఏదయినా గొడవపడ్డావా? ప్రేయసీ ప్రియుల మధ్య చిన్న చిన్న కీచులాటలు చాలాలే! అప్పుడే ప్రేమ పాకాన

